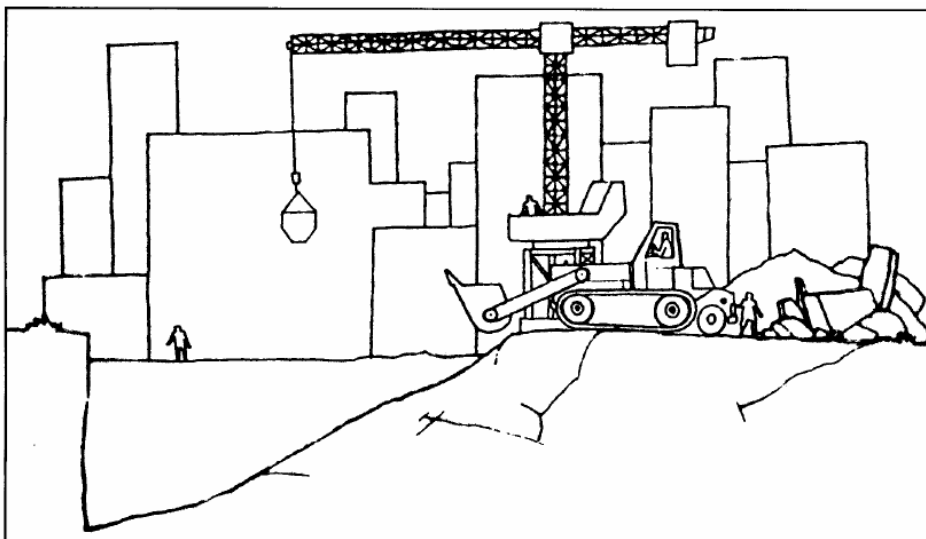

Estratificació. Definició de l'*Enciclopedia valenciana de Arqueología industrial* (1995: Manuel Cerdà, Mario García Bonafé, dirs., València, Edicions Alfons el Magnànim / Associació Valenciana d'Arqueologia Industrial, pàgs. 277-279)

Terme pres de la geologia que es defineix com la disposició dels estrats d'un terreny, sent aquestos cada una de les capes de roca o masses minerals superposades. Les dites capes es formen a partir de les variacions del tipus de material dipositat o bé de les circumstàncies de la deposició. El concepte d'*estratificació* fa referència a un fenomen físic i espacial que en principi es produeix de forma semblant en tots els jaciments, a diferència del d'*estratigrafia*, que suggereix la interpretació temporal de l'estratificació.

No obstant, els principis que regeixen el procés d'estratificació geològica no són idèntics als que presideixen l'estratificació arqueològica. El primer depèn únicament dels agents naturals, mentre que l'estratificació d'origen humà (*l'estratificació arqueològica*) es defineix com un procés formatiu cultural. Segons Edward C. Harris (*Principles of Archaeological Stratigraphy*, 1989, segona edició) el caràcter de l'estratificació d'un jaciment arqueològic dependrà de les circumstàncies històriques i culturals en què fou creat i sobretot de la pròpia acció de l'ésser humà, l'aparició del qual suposà profundes transformacions en el procés d'estratificació natural. L'estratificació geològica es regula per conceptes i axiomes pensats per a extensos estrats de roques sedimentàries i es caracteritza per seqüències unilineals de gran simplicitat, mentre que els estrats arqueològics són generalment de dimensions xicotetes i inclouen elements i interfícies verticals d'origen antròpic, com els murs o les fosses. Estos elements verticals defineixen ambients separats d'estratificació on es desenvolupen seqüències estratigràfiques independents (multilineals), en què no pot establir-se una correlació òbvia entre la successió física dels estrats i la seua orde temporal de deposició.

L'estratificació arqueològica és per tant el procés formatiu d'un terreny estratificat mitjançant un cicle d'erosió i acumulació, compilat finalment en la massa resultant d'estrats (unitats d'estratificació creades per deposició natural o antròpica) i interfícies, ja siguen estes les superfícies dels propis estrats (*interfícies d'estrat*) o les discontinuïtats produïdes per erosió, excavació o qualsevol altre tipus de pertorbació posterior de l'estratificació (*elements interfícials*). Des d'esta perspectiva, l'estratificació arqueològica constitueix un excel·lent registre no intencionat de l'activitat humana del passat [Sonia Gutiérrez Lloret].

B. Estratificación en época industrial según A. Carandini